

Subscription.

Inland: Rs. 50/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street,

JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 16 JUNE 1989 No. 24

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English.

Please send them to

the EDITOR,

'The Morning Star,'

182, First Cross Street,

JAFFNA.

MISSION AND EVANGELISM TODAY AND IN THE 21ST CENTURY.

DANIEL POOR 200TH BIRTH ANNIVERSARY SEMINAR.

SATURDAY 24TH TO MONDAY 26TH JUNE 1989.

AT THE OTTLEY HALL, JAFFNA COLLEGE.

Leaders at the Seminar: (a) *The Rev. Dr. Dyanchand Carr,*
Professor,
Tamilnadu Theological Seminary,
Madurai.

Bible Studies

(b) *Dr. Preman Niles,*
Director,
Justice, Peace and the Integrity
of Creation Commission,
World Council of Churches
Geneva

(c) *Prof. KIM Kyung - Jae,*
School of Theology,
Han-Shin University,
Seoul,
Korea.

(d) *The Rev. Fr. Aloysius Peiris,*
Tulana Centre for Dialogue.

(e) *The Rev. Fr. S. J. Emmanuel,*
St. Xavier's Seminary,
Colombogam.

Those wishing to participate, please communicate to:

The Rev. A. Jeyakumaran,
Secretary, J. D., C. S. I.,
Parsonage,
Vaddukoddai.

Memorial Service in Colombo.

A Thanks-Giving Service for the life of the late Mr. D. N. Selvaratnam was held at the Cathedral of Christ the Living Saviour in Colombo on the 27th of May, 1989 at 9-00 a. m. The Bishop of Colombo the Rt. Rev. J. J. Gnanapragasam conducted the service and preached the sermon. Tributes to the life were paid by Mr. Sam Wijesinghe and the Rev. Celestine Fernando. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar said the closing prayer.

THE DEATH OF MISS. PAVALAM SNELL.

The death occurred suddenly of Miss Pavalam Snell on the 7th of June at her home in Colombo. She is a sister of Mrs. Kirubai Rajaratnam and of the late Mrs. W. R. C. Paul, Wilfred Snell and Alfred Snell. Her remains were cremated at the General Cemetery, Kanatte on Saturday the 10th of June. Miss Pavalam Snell is an old girl of Uduvil Girls' College and earlier in her career was on its Staff. She later served as a teacher for several years in Nigeria.

MISS. CHELVI SELLIAH IN UK.

As soon as the news arrived in London some of the enthusiastic old students of Uduvil (Boys & Girls) hurriedly organised a small gathering to honour the visit of their school's Principal. The meeting was held at Putney Methodist Church and was presided by Miss Nanthini Jeevaratnam (grand daughter of the late Mr. Jeevaratnam of Vaddukoddai). Others who made the function a success were Mrs. Rani Kulnayagam & Mrs. Beulah Premarajah. There were over 30 people who attended and some of them had travelled from far. Miss Selliah gave a detailed description of Uduvil and answered several questions raised from the floor. She requested the old students to remember Uduvil in their prayers and to give ideas and suggestions towards the new curriculum in the school. Mr. Stanley Nalliah said a prayer at the beginning and the gathering ended with the singing of Uduvil College song. Delicious refreshments were served afterwards. There are moves to organise the Uduvil Old Girls association (UK branch) in the near future.

Dr. S. Jebanesan passes through London.

Dr. S. Jebanesan, Principal of Jaffna College Vaddukoddai spent three days in London on his way to Boston. Time did not permit him to extend his stay in London, as a result he could not meet as many old students and friends as he

would have liked. However few young old boys in South London and Surrey organised a small meal for him. Some of us who had the opportunity to meet him were delighted to have him in our midst. We wish him every success as he leads the country's premier educational institution towards the next century.

The Late Mr. Sabapathypillai

Mr. Sabapathypillai LL.B the pioneer among the Tamil culturalist in UK and founder member of the Britannia Hindu Trust died in May 1989. The Late Mr. Sabapathypillai was the Kurukkal celebrating 'Poojas' and officiating the weddings and funerals until recently. It is a great loss to UK Tamils. May his soul rest in peace.

TO LET OR FOR SALE.

Spacious house on the
Anaicottai - Naval road.

2nd house on left.
Extent: 12 lachams.

Duraisamy,
'Poorana-Giri'
Anaicottai.

DO YOU KNOW?

The earth's surface is only 30 percent land, and of this only one-tenth has been cultivated whilst another one-fifth is cultivable. Both in quantity and quality, cropland per person is most unevenly distributed on earth - it is 0.30 hectares per Sri Lankan today. Soil erosion is causing the annual loss of five to seven million hectares of the world's 1600 million hectares of Cultivated land

Seventy per cent of the earth is covered with water, and of this more than 97 percent is sea water. Of the rest, less than 1 percent is available for human use. One hundred cubic kilometers of water daily run off into the oceans. Over a million cubic kilometers of rain, fall each year on the earth. The basic human requirement of water is only two litres a day. At least 1700 million people do not have an adequate supply of drinking water, and about 3000 million are without proper sanitation.

Chemical pollution is changing the structure of the Earth's atmosphere threatening to alter the climate and expose human-kind to higher levels of dangerous ultraviolet radiation. The atmospheric concentration of (Continued on page 4.

News:

Daniel Poor Endowment Fund.

In connection with the 200th birth anniversary of the Rev. Dr. Daniel Poor, a pioneer American missionary to Jaffna, the Jaffna Diocese has decided to set up an Endowment Fund in his memory. The interest from this fund will be used to grant boarding scholarships at Jaffna College and Uduvil Girls' College and also to support a Daniel Poor Memorial Professorship at the Christian Theological Seminary of Sri Lanka and Institute for Lay People, Chunnakam. The education of students from families who cannot afford the finances and theological education were two aspects of Dr. Poor's deepest concerns when he established the Batticotta Seminary in 1823. The Diocese is inviting members and friends who have been connected to the American Ceylon Mission to contribute liberally towards this fund.

Funeral Service Of The Late Dr. Donald N. Selvaratnam.

Funeral of the late Mr. Donald Nicholas Selvaratnam (former Chairman Lankem) who died in Northumberland UK on 21st May 1989 took place on the 27th of May at the residence of his second daughter in Morpeth near New Castle. There was a large gathering of friends and relatives of the deceased who attended the funeral. Prior to the short service at home a prayer was said by the Rev. Brian Leatherhead and later by the Morpeth vicar the Rev. Stephen J. Hotchen. The last rites were conducted by the vicar at the crematorium. Pall bearers were Messrs Priya Harasgama, David Smoker (sons-in-law) Dr. T. Manoharan and Dr. Kumar Ratnasingham (Nephew). After the cremation, service was held in memory of the late Mr. Selvaratnam at St. James church Morpeth, officiated by the Rev. Hotchen. Friends and relatives of the local church and others who were hosted at the residence for refreshments.

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சிதில்தவ வார இதழ். வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும் : பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்

மலர் 149

16 - 06 - 1989

[இதழ் 24

26 - 5 - 89 வெளியான
‘உதயதாரகை’ பத்திரிகையில்
சிந்தனை- 18 என்பதற்குப்
பதிலாக 19 என்றும்,
நாற் 2: 12 என்பதற்கு

பதிலாக, 12: 2
என்றும் அச்சிட்டுள்ளோம்.
அத்துடன் சிந்தனையின் மகுட
திருமறைப் பகுதியாகிய நாற்
1: 1 - 14 வரை, என்பதையும்
பிரசுரிக்க மறந்து விட்டோம்
என்பதை, வாசகர்களுக்கும்
எழுத்தாளனுக்கும் தெரிவிக்க
றோம்.

சிந்தனை 20.

(நாற் 2: 1 - 12)

நினைவுகள் தாயது என்றால்
சாதனைகள் சரித்திரம்
படைக்கும்.

எதிர்கால நன்மைகளையெல்லாம்
மறந்து, இளவயதின் நினைவுகளுக்கும்
உணர்வுகளுக்கும் முடுவிழா வைத்து
விட்டு முதிர்ந்தவனாய்க் காணப்
பட்டாள் நகோமி. அன்பும் கரிசன
யும் உடையவனாய்ப் பணி செய்
யப் புறப்பட்ட இவளை, தியாகி
என்று சொல்வதிலே பெருமைப்
படவேண்டும். பொறுப்புள்ள
பணிக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்த
நாற், தன் நாட்டின் எல்லை கடந்து
யூதேயா நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்து
விட்டாள்.

இல்லாமையின் காரணமாக
ஒட்டிய வயிறும் உலர்ந்த மேனி
யுமானவர்கள் பசியிருந்து பயிற்சி
யானவர்கள். இருப்பவர்களாக
இருந்து, பின் இல்லாமையுள்ளே
தள்ளப்படுபவர்கள். பித்தாங்க
மாட்டார்கள். வெகு சீக்கிரம்
வாடிப்போய் விடுவார்கள். நகோமி
யும் வாடிப்போன செடியாகி
விட்டாள். இவளின் வாட்டம்
திர்க்கும் எண்ணத்துடன், நாற்
வயல் வெளிக்குச் சென்றாள் தானியம்
சேர்க்க. அறுவடையின் போது
சிந்திக்கிடக்கும் கதிர்களைப் பொறுக்
கும் தன்னுடைய பணியைத்
தொடர்ந்தாள். இவளுடைய குற்ற
மற்ற பணிக்குப் போவாசுடைய
தயை கிடைத்தது. மனம்
நிறையும்படி தானியமும் கிட்டியது.
எதிர்பார்ப்பு எதுவும் இல்லாத பணி
தொடர்ந்த நாத்துக்கு, புருந்த
நாட்டின் வாழ்த்துச் செய்தியும்
வந்து சேர்ந்து விட்டது.

“கர்த்தருடை கெட்டைகளின்
மேல் அடைக்கலமாய் வந்த உனக்கு
அவராலே நிறைவான பலன் கிடைப்
பதாக” (நாற் 2: 12)

இன்று நமது நாட்டில் - உமது
பிரதேசத்தில் நகோமியைப்போல்
அனேகர் கசப்பான உணர்வுக
ளோடு தம்மைத் தவிமைப்
படுத்திக் கொண்டு, இனி வாழ்வே
இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துக்
கொள்க.

இவர்களின் உணர்வுகளை இனிய
உணர்வுகளாக்க, நாம் முனைய
வேண்டும். வயல் வெளிகளில்
சிந்திக் கிடப்பவர்களைப் பொறுக்
கும் பணி, அன்று நாத்திடம்

தரப்பட்டது போல் இன்று நம்
மிடம் தரப்படுகின்றது.

நாத்துடைய பணி பரிசுத்தம்
நிறைந்ததாகவும் உயரிய கருத்
துடையதாகவும் இருந்தது. பணி
பெலப்பட, இருப்பவர்களைப் பயன்
படுத்துவார் இறைவன். இவ்
வுண்மை, போவாசுடைய செயற்
பாட்டிலிருந்து மெய்ப்பிக்கப்படு
கின்றது.

இன்றும், உண்மையான நல்
நோக்குடன், திறந்த மனத்துடன்
கசப்பான உணர்வுகளோடு வாழும்
மக்களுக்குப் பணி செய்ய அழைக்
கப்பட்டவர்கள் என்று உணர்ந்து,
இருப்பவர்களின் வயல் வெளி
களில் சித்தியதைப் பொறுக்கவும்
பொறுக்கியதைக் கருத்து மாறாமல்
பகிர்ந்து கொடுக்கவும் - கசந்த
வாழ்வுகளெல்லாம் மகிழ்ச்சியின்
உதயம் காண உதவவும் வேண்டி
யவர்கள் நாம் என்று உணருவோம்.

“பிறர் வாழவேண்டும் என்றால்
நான் சாக வேண்டும்”

தன்னைத் தான் தியாகம் செய்து,
பிறரின் நல்வாழ்வுக்காகத் தன்னைத்
துடைப்பமாக்கிக் கொள்வதே சிறந்
தது என்ற உண்மையை இப்
பாடல் கூறுவதாய் அமைகின்றது.

பிறந்த நாட்டின் உணர்வுக்கும்
பற்றுக்கும் மரித்தவள் நாற்.
புருந்த வீட்டின் மாமிக்காய் இள
வயதின் இனியவைக்கு மரித்தவள்
நாற்.

கனிதரும் இல்லறம் மறந்து, புனித
மான இறை அன்பைப் பற்றிக்
கொண்டு, குறைவற்ற பணிக்
கென்று புறப்பட்டவள் நாற்,
என்று கூறும் போது, இவளின்
தியாகம் தித்திக்கும் தீங்கனியா
கின்றது.

பிறருக்காக - அவர் தம் நல் வாழ்
வுக்காகத் தங்கள் உணர்வுகளைத்
தியாகஞ் செய்வதுதான் உண்மை
யானதியாகம் என்று பொருள்படும்.
பிறருடை வாழ்வை வளப்படுத்தி,
அதனாலே பேரின்பம் காண்பவர்
களே நற்பணியாளர்கள்.

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக
அஃதிலார்

தோன்றலிற் தோன்றாமென்று”
பணி என்ற பெயரில், தம் வாழ்
வுக்கு அரண்கட்டும் சிற்பிகள்
இவர்கள் என்று பிறர் சொல்லும்
படி, எந்தப் பணியும் இருக்கக்
கூடாது - பணி செய்பவரும் நடந்து
கொள்ளக் கூடாது.

சொந்த வாழ்வை மறந்தவள்
நாற். பிறர் வாழ்வைக் காத்து
நின்றவள் நாற். இறவாமை பெற்ற
இறைப்பற்று உடையவள்
நாற். நிறைவான ஆசீர்வாத
வாழ்த்துக் கேட்டவள் நாற்.

நமக்கும் நல்வாழ்வு வரும் என்று
நம்பி தியாகத்தின் திருவுருவாகிய
இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்
கொண்டு இருப்பவர்களிடம் இரந்து
இல்லாதவர்க்கு உதவுவோம் வாரீர்.

துறை ஊரான்.

வண. ஆ. வி. யேசுதாசன்.

குழந்தை களுக்குக்

கொய்யாப்பழம்.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு அழக
கடி சளிபிடித்து தடிமல் வரு
கிறதா? அப்போது கொய்யாப்பழ
நலனு.

சிறுகதை.

(26 - 5 - 89 இதழின் தொடர்ச்சி)

இயற்கை வரைந்த இன்பத்தின் எல்லை.

‘நானென்று.....’ குரல் மறு
படியும் அலறியது ‘சுற்பகம்’
கதவைத் திறந்து கொண்டு
டாக்டர் ஹிதர் வந்தார். ‘ஓ’ சுற்
பகமா, நான் உன்னை நாளைக்கு
விச்சுக்கு அழைத்துப் போகலா
மென்று நினைத்தேன்’ நீ இன்று
இரவே வந்து விட்டாய்’ - குரலின்
கடுமை தணிந்தது. நனைத்து விட்
டாய் உள்ளே வா! ‘ஹிதர், அண்
னை ஆலையில் ‘ஆக்கிடொன்றில்’
சிக்கி விட்டார். அவரைத் தயவு
செய்து பாருங்கள்’ இப்போவா?
இத்த மழையிலா

‘சிரமத்தைப் பொறுத்துக்
கொண்டு தயவு செய்து வாருங்
கள் டாக்டர். அண்ணனுடைய
உயிர், உடலிலே ஊசலாடிக்
கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் வரா
விட்டால்...’ என்று கெஞ்சினார்.

‘முடியாது’ என்று ஒரு சொல்
லில் வைராக்கியம் வெளி வந்தது.
‘நீங்கள் கேட்கும் பணம் கொடுக்
கிறோம் டாக்டர்’ பசுல் விழிகள்
கெஞ்சின. கன்னத்திலே கண்ணீர்
திவிலகல் உருண்டன.

‘முடியாது என்றால் முடியாது.
நான் சொல்வதென்ன உனக்குப்
புரியவில்லையா? அடை மழையி
லும் பெரும் இடியிலும் என்னால் வர
முடியாதென்றால் முடியாது. ‘ஹிதர்
வார்த்தைகளை அனலாகக் கக்கி
னார். உள்ளே செல்லத்திரும்பினார்.

‘சடாரென விழுந்து கால்களைக்
கட்டிக்கொண்டான் சுற்பகம்.

ஹிதர்! உங்களை டாக்டர் என்ற
முறையிலல்ல - மனிதரென்ற முறை
யிற் கெஞ்சுகிறேன். உங்களை
இதயத்தில் வைத்துப் பூசுக்கும்
அடியாளென்ற முறையில் இறைஞ்
சுகிறேன் உங்கள் காத..... ‘ஓ’!

வாயைமூடு தறித்திரம்’ ஹிதர்
ஆத்திரத்தில் காலை உதைத்தார் -
காலிலே சுற்பகத்தின் கண்ணீர்
சிதறியது. இதயப் பாறை குளிரைக்
கண்டு இன்னும் இறுகியது. நான்

உன்னை விச்சுக்கும் சினிமாவுக்கும்
அழைத்துச் சென்ற காரணத்துக்
காக, அன்பே என்று நாதவறி
அழைத்த காரணத்துக்காக என்னை
உன் காதலன் என்று கணக்கிட

ஆரம்பித்து விட்டாயா? செய்த
சிறு பிழைகளுக்காக உனதரித்தி
ரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழச்
சொல்லுகிறாயா? முஞ்சையைப்
பார். மூதேவியின் மூஞ்சை ‘விடுஎன்
கால்களை’. ஏழடுக்கு மாளிகையேன் -

இந்தியாவின் தாழ்மகாலேன் -
எல்லாம் இடிந்து சரிந்தன? சுற்
பகத்தின் தலையின் மேல் கட்டி
வைத்த கோட்டையெல்லாம் தூள்

களாகச் சிதறின, திட்டிவைத்த திட்
டம் யாவும் சிதைந்து மறைந்தன.
துன்பமெல்லாம் திரண்டு வந்து
அவன் தொண்டையை அடைத்
தன. துயரமெல்லாம் திரண்டு

வழி கண்டு கண்ணீராய்ப் பாய்ந்
தன. விம்மிய முகத்தை வீரல்
களால் மறைத்துக் கொண்டு கதி
யற்ற மாளிகைக் காரிருளில் ஒடி
னார். அவளுக்குப்பின்னால் ‘தடா
ரெனக் கதவி தாளிடப்பட்டது.

பழம் கொடுங்கள். உயிர்ச்சத்து ‘சி’
குறைவினால்தான் சளிபிடிக்கிறது.
கொய்யாப்பழத்தில் இந்தச்சத்து
ஏராளமாய் இருக்கிறது. தோடம்

பழத்திலுள்ளதைவிட மூன்று
மடங்கு அதிகமாக, உயிர்ச்
சத்து ‘சி’ கொய்யாப்பழத்தில்
உண்டு. இரும்பு - சுண்ணாம்பு -

பொஸ்பரஸ் - புரதம் - கொழுப்பு
தாதுப்பொருட்கள் மற்றும் சில
உயிர்ச்சத்துக்களும் கொய்யாப்பழத்
தில் இருக்கின்றன.

நமதாட்டில் வீலை அதிகம் தான்.
என்றாலும், கிடைக்கும் போது
குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல பெரிய
வார்களும் வாங்கிச் சாப்பிடுவது
நலனு.

சோ! என மழை பெய்து
கொண்டிருந்தது. பெய்யட்டும்
பெய்யட்டும் இன்னும் உரக்கப்
பெய்யட்டும். குள்ளநரிக் கூட்டத்
தாரின் உள்ளத்திலே உள்ள கள்ள

மெல்லாம் கரையும்பட்டும் பெய்
யட்டும். தட தடவென இடி
முழங்கியது. இடிக்கட்டும் - இன்னும்
பலமாக இடிக்கட்டும். இதயமற்ற
சுயநலப் பிண்டங்களின் இதயப்

பறைகள் வெடிக்கட்டும் - இடிக்கட்
டும். ‘பலர் பலரென! மின்னல்
தெறுத்தன. பக்களெனக் கூறி,
தோல்போத்து உஷும் புலியனைத்

தும் பூண்டோடு எரியுமட்டும்
தெறிக்கட்டும் மின்னல்.
சுற்பகத்தை இடியும் மின்னலும்
தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

அவன் ஒடிக்கொண்டிருந்தான்.
இல்லை, துடித்துக் கொண்டிருந்
தான். துடித்துக்கொண்டிருந்
தது அவ்வண்ணத்தி - ஹிதர்

அந்த வண்ணத்தியைப் பிடித்து
இறக்கையை ஒடித்து இம்
ஷித்துவிட்டு அதன் துன்பத்தைக்
கண்டு இன்புகின்றான்.

ஹிதர் அவ்வண்ணத்திப் பூச்சி
யின் இறகை ஒடித்து வேடிக்கை
பார்த்து விட்டான்.

நாளுக்கு நாள் சமுதாயத்தின்
நிலை மாறிக்கொண்டு வருகிறது:
அதைச் சீர்திருத்தவே காலத்துக்
குக் காலம் மகாள்கள் பிறக்கின்ற
னர். இயேசு நாதர், புத்தர்

மகாத்மா காந்தி, அல்வட் ஸ்வைச்
சர்.....
சமுதாயத்திற்குத் தொண்டு
செய்ய வேண்டுமென்றால் டாக்ட
ராக வேண்டிய நியதியில்லை(மேலும்
டாக்டர்கள் பொதுநலமுள்ள மருத்
துவச் சமுதாயத்துக்கே இழுக்கைத்
தேடிக்கொடுக்கும் தன்நலப் புனி
களாய் இருக்கிறார்களே). தான்

மிகவும் வீரம்பியதை மற்றவர்க
ளுக்காக ஒறுத்து, மற்றவர்கள்
அருவருத்து வெறுப்பதை அணைப்
பதில்லவா உண்மைச் தியாகம்
பிரதிபலிக்கின்றது.

உடைந்த இதயத்தின் வெடிப்
பிலே (சுற்பகத்தின் இறுதி முடி
வுடன் இயற்கையும் அழகும்
போராடத்தான் செய்தன) தியா
கத்தின் உணர்வு ஊடுருவி வேரு
ன்றியது.

சுற்பகத்தின் வாழ்விலே கலங்
கரை வினக்காய் நின்ற ஜீவன்
அணைந்து விட்டது. துன்பக்
கோர்வையின் அடுத்த இடி, நம்பி
யிருந்த ஜீவனென்று நாசஞ்செய்த
ஏமாற்றம். இதயக் கூண்டில் அடை
த்து வைத்த வெண்புரு இதய

மற்ற சமூகாக மாறுமெனக் களவு
கூடக் கண்டாளா?
மதர் சுற்பகத்தின் கண்கள் அல்
பட் ஸ்வைச்சுருடைய படத்தையே
வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டி
ருந்தன; கண்ணிலிருந்து இருநீர்
துளிகள் நிலத்தில் விழுந்தன:

ஒன்றில், கண்ட கண்ட கன்னி
யர்களின் கையிற் பற்றிக்கொண்டு
கவலையற்று ஊர் சுற்றும் டாக்டர்
கள். மற்றதில், வேதனை தாளாது
வெம்பி, குடல் தெறிக்கத் துடிதுடி
க்கும் குல்டரோகிகள் தோன்றி

மறைந்தனர்.
சாமத்துப் பூசை மணி கணீர்
கணீர் என்று ஒலித்தது. (முற்றம்.)

உடல் மெலிய.
உடல் மெலிய சிவர், நாட்கணக்
கில் உண்ணவிரதம் இருக்கிறார்கள்.
இது நல்லதல்ல. இதனால் உடல்

ஆரோக்கியம் கெட்டுவிடும். வாரத்
தில் ஒரு நாள் உண்ணவிரதம்
இருந்தால் போதும். உடல் கொஞ்
சம் கொஞ்சமாக மெலியும்.

அன்று பழச்சாறு மோர் ஆகிய
வற்றைப் பருகலாம். இரவுச்சாப்
பாட்டை நிறுத்தி ஒரு கிளாஸ்
பால் - அல்லது ஒரு தோடம்பழம்
சாப்பிட்டு வந்தாலும் உடல் நலம்
பாதிக்காமல் உடல் மெலியும்.

தாரகை ஒளி:-

கிருபைசத் தியம்ரண்டும் இராஜாவைக் காக்கும்
கிருபையால் சிங்கா சனம்நிலை நிற்கும்.

— நீதிமொழிகள். 20 : 28

எங்கள் கருத்து

இறைவனிடம் திரும்புங்கள்.

இன்று நாம் முழுமனதோடு இறைவனை நாடாதிருப்பதால், நமது சமுதாயம் சீர்கெட்டுப் போகிறது. நாஸ்தோதரம் மக்கள் அநாவசிய மாய் அழிக்கப்படுகிறார்கள். சாதி சமய வேறுபாடின்றி இறைவனிடம் திரும்புங்கள். 'நான் உங்களைக் கைவிடுவதுமில்லை, உங்களை விட்டு விலகுவதுமில்லை' என வாக்களித்தவர், அனைவர்க்கும் தந்தையான இறைவனே!

இறைவன் ஒரு வார்த்தை உரைத்தார். அந்த வார்த்தையே இயேசு பெருமான் - இறைவனின் மைத்தன். நித்திய மௌனத்தில் அந்த வார்த்தை எக்காலமும் ஒலிக்கும். மௌனத்தில் அதன் தொனி கேட்கும்.

இறைவன் மௌனத்தின் துணைவர். மௌனத்தில் எவ்வளவு பெறுகின்றோ அங்ஙனவு கொடுக்கவும் வேண்டும். நாம் என்ன சொல்கின்றோம் என்பது அல்ல. இறைவன் நம் மூலமாக என்ன சொல்கின்றார் என்பதே முக்கியம்.

அன்பும், நம்பிக்கையும், கருணையும், பணிவும் கொண்டு இறைவனைப் பின்பற்றுங்கள். அமைதியில் மூழ்கி அவரைக் காணுங்கள் தூய உள்ளம் பெற்று, அவரைத் தரிசியுங்கள்.

அன்பின் குரல் கேட்கப் பணிந்து நடக்க வேண்டும். இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்ய நமக்கு அன்பு மனம் வேண்டும். இறைவனோடு இணைந்து வாழ, நமக்கு நம்பிக்கையுள்ளம் வேண்டும். இறைவனிடம் கேளுங்கள். உங்கள் பாத்திரம் நிரம்பி வழியத் தக்கதாகத் தாராள மாய்த் தந்தருளுவார்.

இக்கால கட்டத்தில், நம்மிடம் சமயப் பூசல்கள் இருக்கவே கூடாது. ஒன்றுபட்டு, எல்லாருக்கும் தந்தையான இறைவனை வாயார வாழ்த்தி - மனதாரப் போற்றித் துதியுங்கள்.

தென் இந்தியத் தமிழ் நாட்டுக் கல்வியில் தமிழ்.

இப்போது நமது நாட்டில் சுற்றல் முறை சென்று கொண்டிருக்கிற வழியை ஏறிட்டுப் பார்த்தால் நம் முடைய சிறுவர்கள் இருபத்தோ ராவது நூற்றாண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் போது தமிழை அறவே மறந்து விட்டிருப்பார்களோ என அய்யற வேண்டியுள்ளது. ஒரு பக்கம் இந்தியின் பாய்ச்சல் மற்றொரு பக்கம் ஆங்கிலத்தின் இடுக்கிப்பிடி. மாநகர்களிலும் ஊர்களிலும் மாத்திரமே அல்லாமல் மிகத் தொலைவான பட்டி தொட்டி களிலும் கூடக் குழந்தைகள் ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும் என்பதோர் அறியாமையே அனைவரையும் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உலகிலோர் மாமொழி எனப் போற்றத் தக்க ஆங்கிலத்தை வேண்டா' என நாம் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஆங்கிலத்தின் மீது அசங்கியமானதொரு காமம் வளர்ந்து வருவது கண்டிக்கப்படத்தக்கதாகும். வருங்காலத்தில் தமிழ் மொழியானது தடவிக் கண்டுபிடித்து Ph. D பட்டம் பெறுவதற்கான ஆய்வுப் பொருளாக அருங்காட்சி ஆவணங்களில் தான் கிடந்து விடுமோ என்னுமோர் அச்சம் ஏற்படுகிறது. தமிழ் இல்லையெனில் தமிழனின் தனித்தன்மை போய் விடும். தமிழினம் மானுடக் கடலில் கரைந்து மறைந்து விடும்.

முதலாவதாகத் தமிழக அரசுக்கு சொல்லுகிறோம். கேள்வி முறையில்லாமல் காளான்களைப்போல் நாடெங்கும் முளைத்து வருகிற 'இங்கிலிசு மீடியக்' கொட்டைகள் தடை செய்யப்படல் வேண்டும். பயிற்சி பெற ஆசிரியர்களுக்குக் குறைவாக விட்டுத் தங்களுக்கெனப் பணம்

உருக்குகின்ற ஆலைகள் அவைகள். திருச்சபைகளுக்கும், அவற்றால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளுக்கு ஒப்பான மட்டத்தில் உள்ள பள்ளிகள் நடத்துகிற இயக்கங்களுக்கும் சொல்லுகிறோம். உங்களுடத்தில் உள்ள ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிப் பள்ளிகளில் தமிழைப் புறக்கணி யாமல், தமிழ் மொழிப் பாடத்திற்கு ஆங்கிலத்தினும் சிறப்பிடம் கொடுத்திருக்க.

ஆங்கிலத்தையே பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பள்ளிகள் தங்களுக்கே உரிய அகந்தையை உதிர்த்திடல் வேண்டும்.

ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட 'உயர்மட்டப் பள்ளிகள்' என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிற பள்ளிகளைக் காட்டிலும் மேலாய கல்வியினைத் தமிழ் வழிப் புகட்டுகின்ற பள்ளிகள் பல கிடல் வேண்டும்.

செய்திகள்:

மரணம்.

திருமதி கிறேஸ் புல்புரணி

தேவதாசன்.

ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவரும், ஓய்வு பெற்ற அறிவர் திரு. கே. ஜே. தேவதாசன் அவர்களின் அருமை மனைவியுமான திருமதி கிறேஸ் புல்புரணி அவர் 15-05-89 அன்று, கர்த்தரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

இளைப்பாறிய ஆசிரியையான இவருக்கு, அப்போது எழபது (70) வயது. இவர், தேவபுலம், தேவதற்குணை (ஜேர்மனி), தேவச்சந்திரன் (கனடா), தேவதயா நிதி, தேவஅரசி (டென்மார்க்) தேவதயாள் (ஜேர்மனி), காலஞ்சென்ற தேவநி ஆகியோரின் அன்புத் தாயாகும்: வண. வி. என். தர்மகுலசிங்கம், இ. அற்புதராஜா, ஜே. எஸ். போல், திருமதி ஜூலினி தேவதற்குணை, திருமதி சாந்த குபுராணி தேவச்சந்திரன், திருமதி சரேஜினி தேவதயாள் ஆகியோரின் அன்பு மாமியாகும்: சாம் டானியல், தர்ஷா, நிஷாந்தன், நிகோமி, கிறிஸ்ரினா, கொலின், ஸியோமி, லியோன், டிலோ, ஜேரூல்ட், ஆகியோரின் ஆசைப் பேத்தியுமாவார்.

அன்னாரின் நல்லடக்க ஆராதனை 16-05-89 அன்று அவரது இல்லத்தில், சபைக்கு வண. எம். தேவதாசன் அவர்களால், வண. ரி. தேவநேசன், வண. வி. என். தர்மகுலசிங்கம், வண. எஸ். பி. ஜெயசிங்கம் ஆகியோரின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது.

அவ்வேளை, ஆசிரியர்கள் திரு. நா.வேந்தன், திரு. அருட் பிரகாசம் ஆகியோரால் இங்குள்ள நடத்தப்பட்டது. திருமதி சுசிந்தம் தயானந்தன் அவர்கள் பக்திக்கீதம் பாடினார். பேராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களின் ஆசியுடன் இந்த நல்லடக்க ஆராதனை நிறைவேய்தியது.

அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கல்லறைத் தோட்ட ஆராதனையை, சபைப்போதகர் அவர்கள், வண. வி. என். தர்மகுலசிங்கம், வண. ரி. தேவநேசன் ஆகியோரின் உதவியுடன் நடத்தினார்.

திடப்படுத்தல் ஆராதனை.

1989 இன் சித்திரை மாதப் 14ம் நாளான ஞாயிறு காலை 7.30 மணிக்கு, ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபை ஆலயத்திலே, பேரின் பப் பெரு விழாவாக நடைபெற்ற திடப்படுத்தல் ஆராதனையை, பேராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள், வண. எம். தேவதாசன் அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தினார்கள். அன்றைய தினத்தில், திடப்படுத்தப்பட்ட பிள்ளைகளின் தொகை இருபது.

திடப்படுத்தல் பெற்ற பிள்ளைகளும் அவர்களின் பெற்றோரும் சேர்ந்து, நற்குணை விருந்தை அருந்தியமை, சிறப்பு அம்சமாக அமைந்திருந்தது.

ஆராதனைக்கு வந்திருந்த அனைவருக்கும், காலை உணவுடன் தேநீரும் வழங்கி உபசரித்தனர். திடப்படுத்தல் பெற்ற பிள்ளைகளின் தந்தை தாயார்.

எட்டு வயது வீரன்

மிரதிப் குமாரின் துணிச்சல்.

கேரள மாநிலத்திலுள்ள நென் மாறாவைச் சேர்ந்த எட்டு வயதுச் சிறுவன் மிரதிக்குமார். நென்மாறாவுக்கு அருகிலுள்ள சேராமங்கலம் அத்தாழி என்ற இடத்திலுள்ள தாமரைக்குளத்தில் 'பூ' பறிக்க இறங்கிய சுகுமாரி, உதய குமாரி, விமலா ஆகிய மூன்று சிறுமிகளும் கால் வழக்கிக் குளத்தில் மூழ்கிவிட்டனர். கரையில் இருந்து சுகுமாரியின் தம்பி ஹரி குட்டன், பலத்த குரலில் சத்தம் போட்டு அழைக்கிற போதிலும் யாரும் காப்பாற்ற முன்வரவில்லை. கும்பல் கூடி நின்றதே தவிர சம்போகிதமாகச் செயல்பட யாரும் முன்வரவில்லை.

இந்த ஆய்வை நடத்தியவர் டாக்டர் ரால்பேப்பன். ஒவ்வொரு வாரமும் 4 1/2 கிலோ மீற்றருக்குக் குறைவாக நடப்பவர்களைவிட கிட்டத்தட்ட 13 - 15 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரை நடப்பவர்களிடையே மரண அபாயம் 21 விழுக்காடு குறைவாகவே காணப்பட்டது என, இந்த ஆய்வு காட்டியது. (மிகுதி அடுத்த வாரம்)

அவர்களைக் காப்பாற்ற முயன்றான் பிரதிப்குமார். ஆனால் அச்சிறுமிகள் தன்னைப் பிடித்தால் தானும் மூழ்கி விடலாமென்று ஊகித்து, அச்சிறுமிகளிடமிருந்து தனது கையை விடுவித்துக் கொண்டு கரை ஏறினான். கரையில் கிடந்த நீளத் தடி ஒன்றை எடுத்து ஒரு முனையைத் தான் பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு முனையைச் சிறுமிகளிடம் கொடுத்துப் பிடிக்கச் சொல்லி இழுத்துக் கரைசேர்த்தான்.

சிறுவன் பிரதிப்குமாருக்கு, வீரச் சிறுவனுக்கான பதக்கம் கிடைக்கப் பெற்றது.

நன்றி: ஜூனியர் போஸ்ட் 28-4-89.

அகில இலங்கை - திருமறை

அறிவுப்போட்டியில்.

இலங்கை வேதாகமச் சங்கத்தினர் நடாத்திய வேத அறிவுப் போட்டியில் பரி. யாக்கோபு ஆலய ஓய்வு நாட்பாடசாலைக் கணிஷ்ட பிரிவு 1ம் இடமும், ரிரோஷ்ட பிரிவு 2ம் இடமும் பெற்று வெற்றிக் கேடயத்தைத் தட்டிக் கொண்டன. இலங்கை முழுவதிலுமிருந்து 137 குழுக்கள் இப்போட்டியில் பங்கு கொண்டன. ஆவி மாதம் 10ம் திகதி சனிக்கிழமை கொள்ளப்பட்டி மெதடிஸ்த கல் லூரியில் இப்போட்டிகள் நடைபெற்றன.

~~~~~

நூருண்டு வாழ நடந்து பழக வேண்டும்.

நடத்தல் என்ற உடற்பயிற்சி பிரபலமாகிக் கொண்டிருக்கும் காலம் இது.

"நீங்கள் என்ன நிலையில் இருந்தாலும் அப்படியே வாருங்கள்" என்று இந்தப் பயிற்சி அழைப்பது தான் அதன் உண்மைக்காரணம். விசேஷ சாதனங்கள் அதற்கு வேண்டியதில்லை, அறிவுரைகள் அவசியமில்லை அதிகமான நேரங் கூட தேவை இல்லை. அதற்கு என, தனியிடமும் ஒதுக்க வேண்டிய தில்லை, ஒரு ஜோடிக் காலணிகள் இருந்தால் அதுவே போதும்.

எந்த நேரத்திலும், எந்தக் கால நிலையிலும் தனியாகவோ அல்லது மற்றவர்களுடனோ நடக்கலாம்.

எத்தகைய செலவும் கிடையாது. வேறு சேதமோ, காயமோ ஏற்படவும் வழியில்லை.

நன்மைகள்.

பொதுவாக, இதுவரை நடத்தப்பட்டிருக்கும் ஆய்வுகளின் படி, நடத்தல் என்னும் பயிற்சியானது, நல்ல உடல் நலனோடு - இனிமையான இளமையோடு நீண்ட காலம் வாழ உதவி செய்கிறது. என்று கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.

17 ஆயிரம் ஹவார்ட் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளை வைத்து 16 மாதங்களாக ஆய்வு ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்தது, விடாமல் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்த உடற்பயிற்சியே, என்று அந்த ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

The New England Journal of Medicine என்னும் சஞ்சிகை இத்தகவல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆய்வை நடத்தியவர் டாக்டர் ரால்பேப்பன். ஒவ்வொரு வாரமும் 4 1/2 கிலோ மீற்றருக்குக் குறைவாக நடப்பவர்களைவிட கிட்டத்தட்ட 13 - 15 கிலோ மீற்றர் தூரம் வரை நடப்பவர்களிடையே மரண அபாயம் 21 விழுக்காடு குறைவாகவே காணப்பட்டது என, இந்த ஆய்வு காட்டியது. (மிகுதி அடுத்த வாரம்)

Editorial.

A Notable Recognition.

When concern and despondency is ever growing blacker for education in this country, it was an epochal event in our educational annals that witnessed the issue, by the government of Sri Lanka on June 5, 1989 in Colombo of a 75 cents stamp—the designation most in circulation in the country—to mark the 150th Anniversary of HARTLEY COLLEGE Point Pedro (Established 1828).

This is the first time to our knowledge, that an Educational institution became the recipient of such an honour. A new stamp issue is traditionally a ceremony meant to honour an individual who has left a palpable impress on the life of the general community by his life and work. A religious flavour was given recently to this ceremony when the government honoured the Tusker of the Dalada Maligawe (who had borne the sacred relic for many years and which died recently) by the issue of a new stamp in its memory.

We congratulate Hartley College on this signal honour. During the century and a half of its existence, Hartley has been an educational beacon sending out its iridescent rays to cheer and guide "wandering barks" even through the dark mists of human despondency and despair which overlay the educational landscape in the North during the last five years when a political crisis of stubborn dimensions had convulsed the country—

The high point of the Institution was when, under the dismal stress of the Vadamardachy "Operation Liberation," with the engines of war operating in high gear in air, land and sea, the School was still ranked second, in the Island, in securing admissions to the University, on the results of the G.C.E. (A/L) Examination of August 1987. Even with a remote location, and a spartan accommodation, no branch of school activity at Hartley College was ever allowed to screech to a halt as a result of the massive build up of the military offensives in the area.

The words on the sign in a New York Public School embodies practical wisdom: "It is easier to build a boy than to mend a man". The results at public Examinations of Hartley College students year after year has earned for the Vadamardachy area the encomium, "the brain of the North." It has been undoubtedly a 'brain' assiduously trained to meet competitive standards in education by a devoted band of Principals, Headmasters and teachers at Hartley College whose task of "building the boy" had played ample dividends over the years—(Hartleyites constitute the largest number of Scholarship winners at the University).

Newspaper articles in recent years have spotlighted Hartley's eminent personalities who had spent a lifetime in the school's service. It was the Rev. Peter Percival the Methodist missionary Founder, who in 1828 transformed a Tamil school of the Wesleyan Mission at Pt. Pedro into a Secondary School with a basic financial grant allowed to him of twelve pounds by the Mission.

Following him, were the veteran national stalwarts of a bygone age—Mr. D. P. Niles who resuscitated the school after a brief set-back, Mr. Samuel Hensman under whom the numbers swelled and Mr. J. C. T. Sherrard who took charge of the school in its present site, and spent 40 years of his life in the service of the institution.

Mr. C. P. Thamotheram, the Principal of the College for 28 years, stands out as Hartley's 'grand old man' whose optimism, industry, loyalty and a wisdom which transcended Plato's overcame many difficulties and did put Hartley on the Ceylon map. It was he, it is said, who often tempered his strong sense of discipline with a sense of pragmatism by using his cane more violently on his office door (while inquiring into the conduct of miscreants) than on the culprits themselves.

On the Principals who followed Mr. Thamotheram—Messrs Pooranampillai, Ratnasabapathy, and W. N. S. Samuel, fell the onerous task of taking the school through a period beset by intractable and staggering new problems. That they completed this task responsibly with the school maintaining its educational standards and with the sibling bonds between the school and the alumni and parents unimpaired, is a lasting accomplishment for which the community owes them an ineradicable debt. (If we have omitted inadvertently any name which ought to have been included among the recent Principals readers are requested to kindly draw our attention to the error).

With the incumbent Mr. Balasingham and with the staff, students and Old Boys of Hartley, we rejoice at the honour that has been bestowed by the government on the institution and pass on to them, on this historic occasion, those words of SENECA the Roman Philosopher:—

"BONA RERUM SECUNDARUM
OPTABILIS ADVERSARUM MIRABILIS."

(The good things of prosperity are to be wished. The good things of adversity are to be admired).

In the same breath, as we congratulate Hartley College on her signal honour our mood of buoyancy has been considerably tempered by the educational scales now being heavily loaded against school and University students in Sri Lanka.

(Continued from page 1).

several gases is likely to increase the earth's surface temperature by about 4 C by the turn of the century, resulting in severe flooding over low-level land due to the consequential rise of the sea level 600 million people round the world live in areas where the level of sulphur dioxide in the air can be a health hazard. Another 1000 million are exposed to high levels of suspended particulate matter. The protective ozone layer above the Earth is thinning.

Wood has been the primary source of energy cooking, heating and other basic needs for almost all man's history since pre-historic times. The latest energy supply patterns for Sri Lanka reveal that 70 percent come from firewood, 20 percent from imported oil, and 10 percent from hydro-electricity. The demand for energy is growing at the rate of nearly 9 percent each year.

The gap between food production and demand, in the developing countries, is around 80 million tons. 16 percent of the population in the developing countries has an insufficient supply of calories and protein, and suffer from malnutrition. In Sri Lanka it is said that about 40 percent of the population consume diets which do not provide their daily nutritional requirements. 37 percent of pre-school children in Sri Lanka suffer from chronic malnutrition.

Every minute the earth has 120 additional mouths to feed. Every hour of every day 41 children are born in Sri Lanka. The world now faces a population

on in many parts of the developing world, and this generates environmental hazards together with sheer impossibility of providing necessary services and infrastructure. World population has exceeded 5 billion and is expected to reach 6-12 billion by 2000 AD.

Many of the 80,000 or so chemicals now in common use are potentially hazardous, if used in the wrong way or accidentally released into the environment. Their production and use also generate large volumes of toxic waste. The disposal of industrial wastes has also led to the serious pollution of ground water in many countries. In Sri Lanka every year 13,000 people suffer from pesticide poisoning of whom about 10 percent die.

Tropical forests cover 20 percent or 2970 million hectares of the Earth's land surface. But they are fast disappearing—closed forests at the rate of 7.5 million hectares a year, and open forests at 3.8 million hectares a year. The rate of destruction of tropical forest is equivalent to about 21.5 hectares a minute. In Sri Lanka 30,000 hectares of forests are cleared annually. The area of natural forest is about 1.55 million hectares.

About 3500 million hectares of land are affected by desertification. Every year about 6 million hectares of land are irretrievably lost to desertification, and a further 21 million hectares are so degraded that crop production becomes uneconomic. The rural population affected by serious desertification is about 135 million. One-third of the Earth's land area, and as many as 850 million of the world's poorest people are potentially at risk.

While amnestied political prisoners are reported as walking out of jails in conformity with some provisions of the Indo-Sri Lanka Accord, school and University students are also reported 'missing' or taken to detention centres and even jails. Legal safeguards frantically framed to prevent such arrests await clarification and implementation, with the tempo of student unrest overtaking the speed of the formulation of safeguards.

Unless the political air is fresh and clean and unless the winds of public opinion in the land and of parent participation in decision making, are thrown open wide, without let or hindrance from any quarter, our schools in the country will be in a sore Pass. The prospect at the moment is bleak. The Kelani waters have receded after a spate but our political waters have not.

It is good at this crucial stage in our annals as educational institutions to take a leaf from the Jews. The Jewish lobby in the U.S. is a potent pressure group in American politics. The Jews also constitute an affluent segment of the population in US. The explanation is obvious—Their Education. In 1985, half of all Jews under 65 were college graduates. In New York, we read, they produce one half of the primary vote though they are only one fifth in the citizenry. A Bicentennial Study in US revealed that the Jews had 14 years of schooling well ahead of the national average of 11.1 years for all whites. The early Jews had an unswerving faith in their destiny as God's chosen people, but they also had military leaders who knew their way around the battle field.

What the Sri Lankan students need today is an opportunity given to them to climb back the wagon of EDUCATION in this land from which for various reasons during the last six years, they have been thrown out intermittently. What they need is the feel of the solidity of concrete beneath their feet in the class room and free air in the play field in place of the stocatto of the machine gun across the countryside.

Events carry with them in our land the distressing potential of the current tragedy in Beijing's Tiananmen Square in China, if we fail to produce a solution to the disturbing pattern of student involvement in political confrontations.